

การเริ่มต้นที่ท้าทาย

Lesson 3 for July 19, 2025

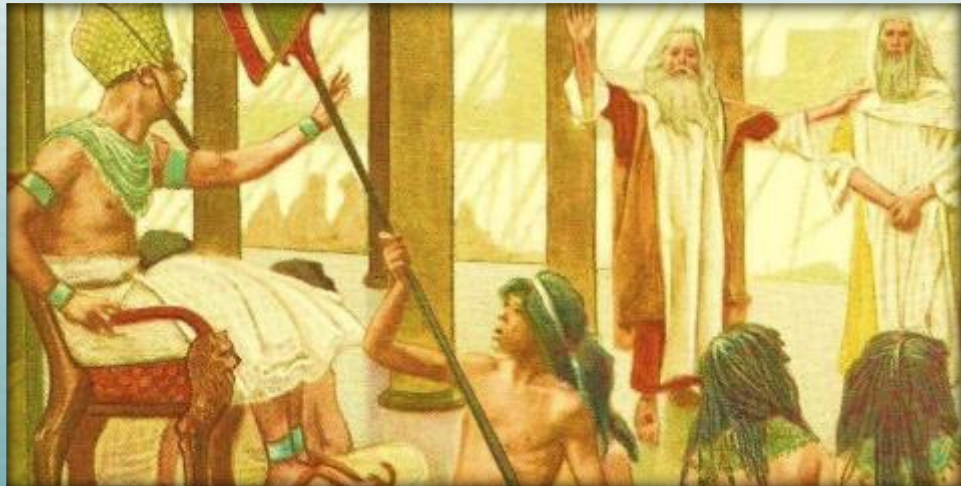
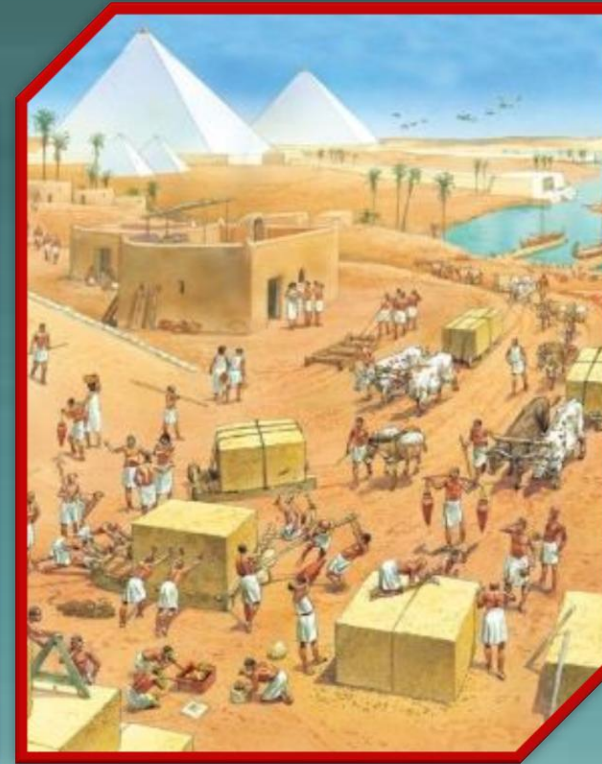
“ต่อมาภายหลังโมเสสกับอาโรนพากันเข้าเฝ้าฟาโรห์ ทูลว่า “พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ‘จงปล่อยประชากรของเราไป เพื่อพวกเขาจะได้ฉลองเทศกาลเลี้ยงให้เกียรติเราในถิ่นทุรกันดาร’ ”ฟาโรห์ตรัสว่า “พระยาห์เวห์นั้นเป็นใครเล่า? เราจึงจะต้องฟังเสียงของพระองค์และปล่อยคนอิสราเอลไป เราไม่รู้จักพระยาห์เวห์ และยิ่งกว่านั้น เราจะไม่ปล่อยคนอิสราเอลไปเป็นอันขาด” อพย. 5:1-2

โมเสสรู้ว่าไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่ฟาโรห์จะยอมให้ชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์

และดูเหมือนไม่สมเหตุสมผลเลยที่จะปล่อยให้คนจำนวนมากที่มีประโยชน์จากไปอย่างอิสระ โดยพวกเขาได้ทำงานที่ชาวอียิปต์ไม่ยากทำ

ดังนั้น ความหวังของประชาชนจึงอยู่ที่ที่จะเกิดปาฏิหาริย์ที่จะทำให้ฟาโรห์ตอบรับคำร้องขอของพวกเขา

ซึ่งคำขอนั้นได้ถูกนำเสนอออกไป แต่คำขอก็ถูกปฏิเสธ และกลับได้รับการตอบโต้ แต่โมเสสไม่ได้ทำอะไรที่เป็นปาฏิหาริย์เลยในเวลานั้น ... นำผิดหวังอย่างยิ่ง

คำร้องขอ: “ปลดปล่อยประชากรของเราไป.”

- การตอบสนองของฟาโรห์ (อพยพ 5:1-2)
- การตอบสนองของประชาชน (อพยพ 5:3-21)
- การตอบสนองของพระเจ้า (อพยพ 5:22-6:8)
- การตอบสนองของโมเสส (Exodus 6:9-13)

กฎเกณฑ์ของโมเสส และอาโรน (อพยพ 6:28-7:7)

คำร้องขอ:

“ปลดปล่อยประชากร
ของเราไป”

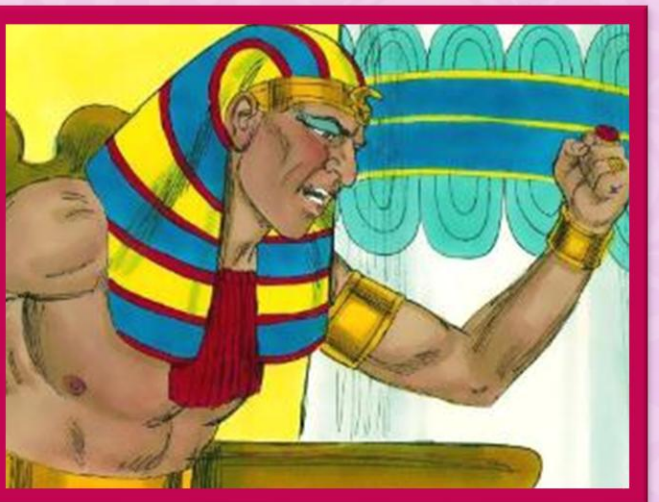
การตอบสนองของฟาโรห์

“อพย. 5:2 ฟาโรห์ตรัสว่า “พระยาห์เวห์นั้นเป็นใครเล่า? เราจึงจะต้องฟังเสียงของพระองค์และปล่อยคนอิสราเอลไป เราไม่รู้จักพระยาห์เวห์ และยิ่งกว่านั้น เราจะไม่ปล่อยคนอิสราเอลไปเป็นอันขาด” (อพยพ 5:2)

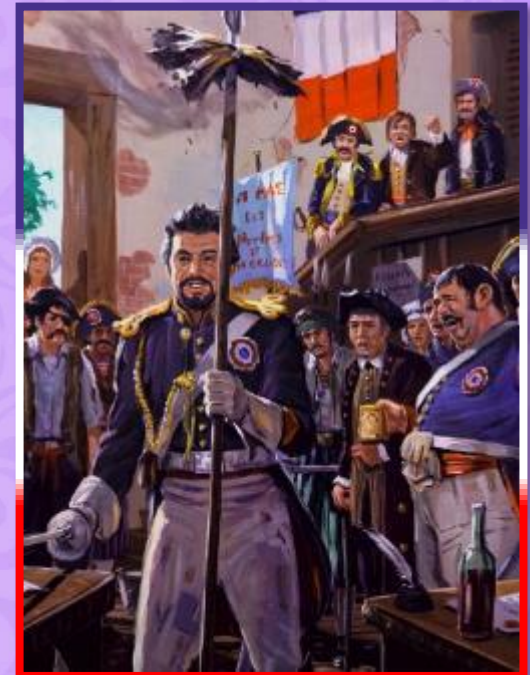
ทูตโมสที่ 3 ยังเป็นเด็กเมื่อเขาถูกสถานปนาบนบัลลังก์ของฟาโรห์ภายใต้การปกครองของฮัตเชปซุต เพื่อป้องกันไม่ให้โมเสสได้รับการสถาปนาเป็นฟาโรห์ และโมเสสหนีออกจากอียิปต์เมื่อทูตโมสยังเป็นวัยรุ่น

สิบปีต่อมา โมเสสพบว่าตัวเองต้องขึ้นไปเผชิญหน้าอีกครั้ง เขามาเพื่อเรียกร้องสิทธิในบัลลังก์หรือไม่? ไม่เลย คำร้องขอ นั้นเรียบง่าย: “ปล่อยประชาชนของฉันไป” (อพยพ 5:1)

คำตอบของทูตโมสเป็นการท้าทายไม่ใช่ต่อโมเสส แต่ต่อพระเจ้าเอง กล่าวโดยสรุป เขากำลังท้าทายการดำรงอยู่ของพระเจ้า (อพยพ 5:2)

ทัศนคติของเขาถูกนำมาใช้ในหนังสือวิวรณ์เป็นสัญลักษณ์เพื่อแสดงถึงชาติฝรั่งเศสในช่วงการปฏิวัติศตวรรษที่ 18 (วิวรณ์ 11:8) เช่นเดียวกับฟาโรห์ทูตโมส สาธารณรัฐฝรั่งเศสประกาศว่าศาสนาถูกยกเลิกและประกาศตนเป็นชาติที่ไม่เชื่อในพระเจ้า

การตอบสนองของประชาชน

“จึงกล่าวกับท่านทั้งสองว่า “ขอพระยาห์เวห์ทรงพิจารณา และพิพากษาท่านทั้งสอง เพราะพวกท่านทำให้เราเป็นที่เกลียดชังในสายพระเนตรของฟาโรห์ และในสายตาของข้าราชการของพระองค์ เหมือนหนึ่งเอาดาบใส่มือพวกเขาให้ฆ่าเราเสีย”” อพย. 5:21

เมื่อโมเสสแสดงการอัศจรรย์ที่พระเจ้าประทานแก่เขาต่อหน้าประชาชน พวกเขาก็เชื่อและเคารพบูชา (อพยพ 4:29-31) เราคงนึกออกว่าพวกเขารอคอยคำตอบของฟาโรห์ต่อคำขอของพวกเขาอย่างใจจดใจจ่อเพียงใด

คำตอบนั้นคาดไม่ถึงจริงๆ ฟาโรห์ไม่เพียงปฏิเสธ แต่ยังบังคับให้พวกเขาทำงานโดยไม่ให้วัสดุที่จำเป็นแก่พวกเขา แต่ยังเรียกร้องผลผลิตเท่าเดิมอีกด้วย (อพยพ 5:6-8) ข้อแก้ตัวสำหรับการออกคำสั่งที่ไม่สมเหตุสมผลเช่นนี้คืออะไร

โมเสสและอาโรน—ตามคำกล่าวของทูตโมส—ทำให้พวกเขา “พักผ่อน [วันสะบาโต] จากงานของพวกเขา” (อพยพ 5:5) หากพวกเขามีเวลาพูดคุยเกี่ยวกับศาสนา และเสรีภาพ พวกเขาก็จะมีเวลาไปหาฟางด้วย (อพยพ 5:9, 17)

เมื่อพวกเขาถูกปฏิบัติอย่างไม่ดี หัวหน้าคนงานก็ร้องเรียนกับฟาโรห์ แต่กลับได้รับการเพิกเฉย จากนั้นพวกเขาก็หันไปต่อต้านโมเสสและอาโรน โดยกล่าวหาว่าพวกเขาทำให้สถานการณ์ของพวกเขาแย่ลง (อพยพ 5:20-21)

การตอบสนองของพระเจ้า

“แล้วพระยาห์เวห์ตรัสกับโมเสสว่า “บัดนี้ เจ้าจะได้เห็นสิ่งที่เราจะทำกับฟาโรห์ คือด้วยมืออันเข้มแข็งของเรา ฟาโรห์จะต้องปล่อยประชาชนไป และด้วยมืออันเข้มแข็งนั้น เขาจะต้องไล่ประชาชนออกจากแผ่นดินของเขา”” อพย. 6:1

ฟาโรห์โกรธโมเสส ประชาชนโกรธโมเสส โมเสสไม่ได้โกรธ แต่เขาตกใจและหันไปหาพระเจ้าด้วยความสงสัย “ทำไมพระองค์จึงทรงทรมานประชากรเหล่านี้ เหตุใดพระองค์จึงทรงส่งข้าพเจ้ามา” (อพยพ. 5:22).

ให้เราพิจารณาถึงการตอบสนองของพระเจ้า (อพยพ 6:1-8):

พระเจ้าทรงกระทำอะไร?

เราเตรียมผู้พยากรณ์ให้พวกเขา

เราวางพระสัญญาให้กับพวกเขา

เราสัญญาว่าจะมอบแผ่นดินแห่งน้ำนม
และน้ำผึ้งให้เขา

เราได้ยินถึงคำคร่ำครวญของพวกเขา

เรายังคงระลึกถึงคำสัญญาที่ให้ไว้

พระเจ้าจะทรงกระทำอะไร?

เราจะขจัดการกดขี่ของชาวอียิปต์ไปจากพวกเจ้า

เราจะนำเจ้าให้พ้นจากการเป็นทาส

เราจะใช้พลังอำนาจของเรา

เราจะทำให้พวกเจ้าเป็นประชากรของเรา

เราจะเป็นพระเจ้าของพวกเจ้า

เราจะมอบดินแดนคานาอันให้แก่พวกเจ้า

การตอบสนองของโมเสส

“แต่โมเสสทูลพระยาห์เวห์ว่า “แม้แต่ชนชาติอิสราเอลก็ไม่ได้ฟังข้าพระองค์ แล้วฟาโรห์จะฟังข้าพระองค์ได้อย่างไร? ข้าพระองค์เป็นคนพูดไม่เก่ง”” อพย. 6:12

หลังจากพระเจ้าประทานกำลังใจแล้ว โมเสสก็พูดกับประชาชนอีกครั้ง แต่ประชาชนไม่ฟัง (อพยพ 6:9) จากนั้นพระเจ้าขอให้โมเสสพูดกับฟาโรห์อีกครั้งเพื่อขออิสรภาพแก่ชนชาติอิสราเอล (อพยพ 6:10-11)

โมเสสปฏิเสธและอ้างข้อแก้ตัวอีกครั้งว่า หากประชาชนของฉันไม่ฟังฉัน ฟาโรห์จะได้ยินฉันได้อย่างไร เมื่อฉันพูดจาชั่วร้ายเช่นนั้น (อพยพ 6:12)

โมเสสรู้สึกเศร้าใจ หดหู่ใจ และผิดหวัง แต่เช่นเดียวกับบุคคลสำคัญคนอื่น ๆ ที่รู้สึกเช่นเดียวกับเขา เช่น อาสาฟและโยบ เขาไม่ยอมหมดหวัง ความไว้วางใจในพระเจ้าของเขาแข็งแกร่งกว่า ความรู้สึกของตนเองในขณะนี้

เมื่อเรารู้สึกท้อแท้ ขอให้เราใช้ถ้อยคำของอาสาฟเป็นของตน “ถึงกระนั้นก็ดี ข้าพระองค์อยู่กับพระองค์เสมอ พระองค์ทรงจับมือขวาของข้าพระองค์ไว้ พระองค์ทรงนำข้าพระองค์ด้วยคำปรึกษาของพระองค์ และภายหลังพระองค์จะทรงนำข้าพระองค์ให้ได้รับเกียรติยศ นอกจากพระองค์ ข้าพระองค์ไม่มีผู้ใดในฟ้าสวรรค์ นอกจากพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ไม่ประสงค์สิ่งใดในโลก ร่างกายและจิตใจของข้าพระองค์จะวายไป แต่พระเจ้าทรงเป็นกำลังใจ และเป็นมรดกส่วนของข้าพระองค์เป็นนิตย์” (สดุดี 73:23-26)

กฎเกณฑ์ของโมเสส และอาโรน

“พระยาห์เวห์จึงตรัสกับโมเสสว่า “ดูสิ เราตั้งเจ้าไว้เป็นดังพระเจ้าต่อฟาโรห์ และอาโรนพี่ชายของเจ้าจะเป็นผู้เผยพระวจนะของเจ้า” อพย. 7:1

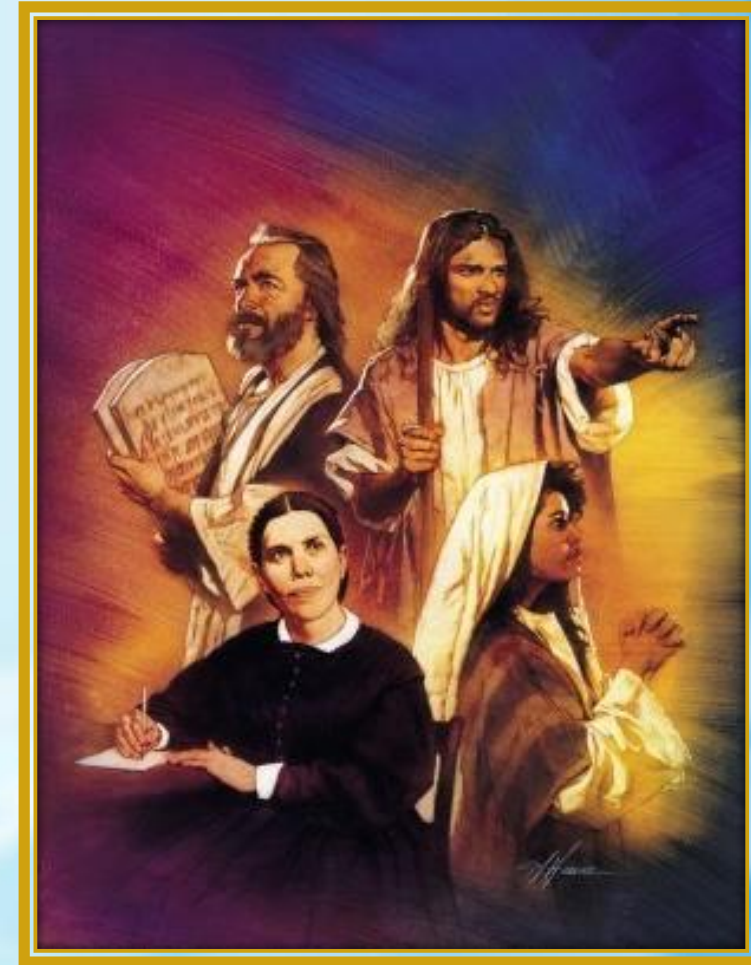

ดูเหมือนว่า “ข้าพเจ้าไม่รู้จะพูดอย่างไร” จะเป็นข้อแก้ตัวที่โมเสสชอบมากที่สุด เขาถึงกับทำให้พระเจ้าโกรธด้วยข้ออ้างนี้! แต่พระเจ้ามีทางแก้สำหรับทุกสิ่ง: อาโรน พี่ชายที่พูดมากของเขา จะเป็น “ปาก” ของโมเสส โมเสสพูดกับพี่ชายของเขา และอาโรนจะเป็นผู้พูดกับคนอื่น ๆ (อพยพ 4:10-16)

หลังจากความล้มเหลวครั้งแรกในอียิปต์ พระเจ้าต้องเตือนโมเสสอีกครั้งถึงบทบาทของอาโรนในฐานะผู้ช่วยและโฆษกของเขา (อพยพ 7:1-2)

ในโอกาสนี้ พระองค์ได้เปรียบเทียบกับบทบาทของผู้เผยพระวจนะ พวกเขาได้รับความจากพระเจ้าและถ่ายทอดมาให้เรา ในแง่นี้ โมเสสเล่นบทบาทของพระเจ้า และอาโรนเล่นบทบาทของผู้เผยพระวจนะ เช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นในภายหลังกับผู้เผยพระวจนะหลายคน พระเจ้าทรงเตือนว่าข้อความของเขาจะไม่ได้รับการรับฟัง และเขาจะต้องกระทำด้วยพลังอำนาจที่ยิ่งใหญ่ (อพยพ 7:3)

เช่นเดียวกับผู้เผยพระวจนะในยุคหลัง โมเสสต้องพูดกับประชาชนและฟาโรห์แม้ว่า “แม้พวกเขาจะฟังหรือปฏิเสธก็ตามเถอะ” (เอเสเคียล 2:7) เรื่องนี้ก็เป็นจริงสำหรับพวกเราเช่นกัน เพราะเราเป็นเสียงของพระเจ้าที่ได้ยินได้บนแผ่นดินโลกนี้

“ชาวฮีบรูหวังว่าจะได้รับอิสรภาพโดยไม่ต้องทดสอบความเชื่อของตนเป็นพิเศษ ไม่ต้องลำบากหรือทุกข์ทรมานอย่างแท้จริง แต่พวกเขายังไม่พร้อมสำหรับการปลดปล่อย พวกเขามีศรัทธาในพระเจ้าเพียงเล็กน้อยและไม่เต็มใจที่จะอดทนต่อความทุกข์ยากจน ซึ่งพระเจ้าทรงทดสอบพวกเขาจนกว่าพระองค์จะทรงเห็นสมควรที่จะกระทำการต่างๆ แทนพวกเขา

หลายคนพอใจที่จะอยู่ในความเป็นทาสมากกว่าที่จะเผชิญกับความยากลำบากที่จะเกิดขึ้นจากการถูกย้ายไปยังดินแดนที่ไม่คุ้นเคย และนิสัยของบางคนก็เหมือนกับชาวอียิปต์จนพวกเขาเลือกที่จะอาศัยอยู่ในอียิปต์ ดังนั้น พระเจ้าจึงไม่ทรงปลดปล่อยพวกเขาด้วยการแสดงพระราชอำนาจในครั้งแรกต่อหน้าฟาโรห์

พระองค์ทรงวางแผนเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้จิตวิญญาณแห่งความกตัญญูของกษัตริย์อียิปต์ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ และเพื่อที่พระองค์จะได้เปิดเผยพระองค์แก่ประชาชนของพระองค์ เมื่อพวกเขาเห็นความยุติธรรม พระราชอำนาจ และความรักของพระองค์ พวกเขาก็จะเลือกที่จะออกจากอียิปต์และอุทิศตนเพื่อรับใช้พระองค์”